

[Hans Hedtoft.]

ser maa jeg forstaa paa den Maade, at han betragter det som sin Pligt i alle Henseender at følge den Beslutning, Folketinget her træffer. Statsministeren føjer til dette ulyksalige, at derudover har han sin egen Mening. Det er jo en noget besynderlig Situation, hvis det fremtidig skal være nødvendigt for den højtærede Statsminister at sige: Nu taler jeg som Statsminister, nu taler jeg som Privatmand. Det er overhovedet ulykkeligt med disse fortsat uklare Udtalelser. Statsministeren vilde have tjent de Bestræbelser, der har været udfoldet for at samle Folketinget, meget bedre, om han havde talt klarere og svaret tydeligere paa de Spørgsmaal, der blev stillet ham, han vilde have tjent Tingets Interesser bedre og efter min Mening ogsaa Sagens. Men hvordan det vil udvikle sig i Fremtiden, ved jeg intet om, det afhænger baade af den højtærede Statsminister og af os andre.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen talte om Forslaget til Beslutning som en Generalnævner. Det er ikke det rigtige Udtryk. Det fremsatte Forslag til Beslutning udtrykker — og det var i den Forbindelse, jeg brugte Udtrykket „præcist“ —, hvad dette Tings Flertal er enig om, og deraf følger, at hvad der ikke siges i dette Forslag til Beslutning, er ikke Rigsdagens Linie, det er ikke Flertallets Ønske og kan altsaa heller ikke blive dansk Regeringspolitik.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg maa tilstaa, at det ikke er muligt for mig at fatte, at den højtærede Statsminister kan give Udtryk for, at han samtidig har en afvigende Opfattelse og vil modtage det Forslag til Beslutning, som her foreligger. Det er mig naturligvis meget let at forstaa, at man kan have en anden Opfattelse, men det er mig ikke muligt at forstaa, at man i Danmarks vigtigste Spørgsmaal og det mest afgørende Spørgsmaal for hele vort Lands Fremtid, en Afgørelse, som hele vor Generation og vore Børn utvivlsomt og længere frem endnu maaske skal leve under Indflydelse af — at Statsministeren vil behandle dette vigtige Spørgsmaal saaledes, at Statsministeren har een Opfattelse og Folketingets overvældende Flertal en anden. For mit Vedkommende maa jeg i Fortsættelse af, hvad jeg sagde i mit første Indlæg, og med den Stilling, jeg nu en Gang har

som en Ener i Forhold til mit Parti, sige, at efter den Tale, Statsministeren har holdt, vil jeg ikke kunne stemme for Forslaget til Beslutning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Edvard Sørensen: Det ærede Medlem Hr. Stærmose mente ikke, at de Udtalelser, jeg havde fremsat, var i Overensstemmelse med det Ændringsforslag, det ærede Medlem har stillet, og gjorde opmærksom paa, at der var tre Faser i det ærede Medlems Forslag. Ja, jeg har set dem. Men naar det ærede Medlem hævder, at det første, der skal ske, er, at man sikrer sig Afstemningsret ved internationale Forhandlinger, det næste er, at der skal bestemmes, hvad Tidspunkt det skal være, efter at den allierede Besættelse er ophørt, saa vil jeg stadig hævde, at selv om det ærede Medlem har ment noget andet, saa er Ændringsforslaget formet paa en saadan Maade, at hvis den allierede Besættelse hører op i Løbet af kort Tid, er der intet til Hinder for, at en Maaned efter kan der være Afstemning i Sydslesvig, og det var paa Baggrund heraf, at jeg fremsatte de Udtalelser, jeg fremsatte paa mit Partis Vegne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Der bliver sagt, at Forslaget til Beslutning ikke er en Fællesnævner for Flertallet i Folketinget, men kun udtrykker, hvad Flertallet er enig om, hvilket altsaa vil sige, at uden for Forslaget kan ligge mange Ting, Meninger det ene Sted og Meninger det andet Sted, som man ikke er enig om. Ja, det er vel nok ogsaa mere korrekt, men saa kan jeg meget beklage, at man i Forhaandsforhandlingerne ikke har villet tage Hensyn til vort Partis Ønske om, at der i Udtalelsen kom til at staa noget om Danmarks store Interesse i en virkelig Afnazificering af Befolkningen i Sydslesvig. Det troede jeg, der var Enighed om, men man har afslaaet at tage noget saadant ind i Udtalelsen, og det gør ikke det hele bedre. Vi mener, at det var dør, man skulde sætte ind, for det er dør, Faren ligger. Hovedfaren er ikke, om der er 300 000 eller 600 000 Mennesker dernede i Landsdelen, saa kan man have sine Betæneligheder for mig, om man vil, Hovedfaren er Nazismen dernede og dette, at Afnazificeringen skrider meget langsomt frem